

[Sigsgaard.]

forhandlinger, der skal finde sted. Men det, der er brug for, er netop fart i forskningen af de biologiske følger af olieforureningen og havforureningen i det hele taget; her kunne der gøres en hel del før 1973, og det opfordrer jeg regeringen til. Jeg ved godt, at forskningen henhører under andre end handelsministeren, men den må ind i billedet, når vi behandler forslaget her.

Udvalgs materialet tyder på, at i hvert fald nogle medlemmer af udvalget gerne var gået videre, end ministeren er gået med forslaget. Men når ministeren udtrykker betænkelighed ved at gå videre ud fra argumentet, at der ikke bør pålægges dansk skibsfart strengere vilkår end de internationalt aftalte af talle til dansk skibsfarts konkurrenceevne, så må jeg sige, at det jo er patentundskyldningen for ikke at gøre mere. Det er præcis det samme, vi oplever, når industrien, når der tales forurening i almindelighed, siger: ja men vi kan ikke gøre så forfærdelig meget, for vi må jo passe på, at vores konkurrenceevne i forhold til andre lande ikke forringes.

For det første kunne man spørge ministeren, om han ikke synes, der er noget galt med et system, hvor konkurrencestillingen i visse tilfælde som for eksempel her prioriteres højere end det, man næsten kunne kalde artens interesse i at overleve — eller i hvert fald overleve på rimelige vilkår.

For det andet er det svært at se, hvordan vi skal komme ud af stedet, hvis sådanne undskyldninger skal tages for gode varer, skal tillægges stor vægt i debatten og være afgørende for, hvor langt man kan gå. Man kunne spørge: hvorfor ikke for en gangs skyld gå foran, det vil sige gå videre, end forslaget lægger op til? Der er nok ikke store chancer for at få ændret forslaget nu, men man burde i hvert fald hurtigt gå væsentligt videre, end forslaget giver mulighed for.

§ 10 a lægger jo ganske vist op til at gå videre, den giver ministeren visse handlemuligheder efter indstilling fra det råd, der er nedsat. Men hvad er det egentlig for et råd, der sidder og rådgiver ministeren? Jeg har hørt, at det består af folk fra oliebranchen, fra civilforsvaret og fra flåden. Om der er andre med i det, tør jeg ikke sige, men jeg vil spørge, om det er korrekt — det går jeg ud fra. Måske har spørgsmålet om

rådets sammensætning været behandlet i udvalget, men det er vel noget, der kan svares ret kort på her.

Jeg vil videre spørge, om videnskaben, marinbiologien f. eks., og fiskeriet er repræsenteret i dette råd, sådan som de efter min mening helt naturligt bør være.

Jeg håber altså, at ministeren kan svare på disse spørgsmål. Jeg tror, at rådets sammensætning vil være meget afgørende for, om mulighederne ifølge § 10 a virkelig udnyttes. For det giver jo ikke — og det skal jeg slutte med at sige — nogen større trykthed, at oliebranchen bekæmper olieforureningen med stoffer, der har den virkning, at de alene speeder den hastighed op, hvormed olien optages af havets organismer. Det er rigtigt, at det kan se slemt ud med en olieforurening på havet, og dér kan oliebranchen altså komme med sine bekæmpelsesmetoder og få det til at se pænt ud i løbet af kort tid, men det, der er sket, er bare, at den optagelse af olien i havets organismer, som under alle omstændigheder ville ske, har man fået til at ske noget hurtigere. Det er altså en rent æstetisk bekæmpelse. Det er den dårligst tænkelige måde at foretage en bekæmpelse på, og jeg synes ikke, at det er betryggende, hvis det er kræfter som oliebranchen, der spiller en meget stor rolle i det råd, der er nedsat. Jeg beder altså om at få besked på, hvordan rådet er sammensat, hvilke organisationer der er repræsenteret, og om ministeren, hvis ikke videnskaben og fiskeriet er repræsenteret, vil tage skridt til at sørge for, at de bliver repræsenteret.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne takke for en — så vidt jeg forstår — fuldstændig tilslutning til lovforslaget her ved anden behandling.

Jeg tror, så godt som alle ordførere opholdt sig ved spørgsmålet om den kommende IMCO-kongres, og jeg skal gerne her bekræfte, at jeg skal følge udvalgets henstilling og forsøge på nordisk plan at fremskynde denne konference mest muligt. Når jeg i udvalget har gjort opmærksom på, at det burde ske på nordisk plan, var det ikke noget forbehold, men simpelt hen fordi vi vist var enige om i udvalget, at det mest muligt ville fremme sagen, hvis det kunne ske på nordisk plan.

Ligeledes har ordførerne alle opholdt sig